

Skatteministeriet

Sendt elektronisk til
lovgivningoekonomi@skm.dk
med kopi til
acb@skm.dk og klh@skm.dk

12. august 2021

SEGES høringssvar j.nr. 2021-2191 (beskatningstidspunkt kompensationer mv.)

SEGES takker for at have modtaget lovudkastet i høring.

Vi har følgende bemærkninger til udkastets enkelte elementer:

Beskatningstidspunkt, støtte mv. covid-19-hjælpepakker Overordnede betragtninger

Overordnet set finder vi det hensigtsmæssigt, at det med lovudkastet tilstræbes, at der bliver skabt klarhed over beskatningstidspunktet for kompensationsordninger/støtte mv. Vedrørende minkavlere mv. finder vi dog, at der er behov for væsentlige yderligere tiltag, da forslaget mv. medfører ganske urimelige situationer. Se mere nedenfor herom.

Vi finder det desuden hensigtsmæssigt, at der gives skatteyder et valg ift., hvornår i perioden, fra året for den foreløbige udbetaling til og med det år, hvor førsteinstansen træffer afgørelse, skatteyder ønsker at medtage støtten. Dog mener vi, at den valgfrie beskatningsperiode, vedrørende erstatning mv. udbetalt som følge af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, bør udvides, jf. også nedenfor.

Grundlæggende forstår vi forslaget således, at de almindelige regler for beskatningstidspunktet med lovudkastet sættes ud af kraft for disse typer af støtte mv., således at reglerne ikke kan fraviges. Kan dette bekræftes?

Et andet grundlæggende element er, at lovforslaget og dermed valgfriheden kun gælder for støtte, hvor der ikke er foretaget en myndighedsbehandling inden udbetaling. Kan dette bekræftes?

Hvis Skatteministeriet kan bekræfte ovenforstående, medfører dette, at skatteyder skal vurdere, om der er foretaget en myndighedsbehandling inden udbetaling eller ej. Vi vil derfor opfordre til at gøre valgfriheden generel, så den ikke kun gælder i de nævnte situationer for denne type af støtte. Derved ville man undgå tvivl – har der været en myndighedsbehandling eller ikke? At undgå denne tvivlsmulighed finder vi hensigtsmæssigt, og det ligger i forlængelse af formålet om at skabe klarhed. Og derved vil støttebeløb for et år, der fastlægges på baggrund af

virksomhedsresultatet for et tidligere indkomstår, men først myndighedsbehandles et efterfølgende år, kunne beskattes i året, hvor indtægten faktisk mangler. Hvorledes forholder Skatteministeriet sig til dette forslag?

Meget taler for, at erstatninger og kompensationer efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink efter den skattepligtiges valg skal kunne beskattes allerede i indkomståret 2020, og derfor vil vi opfordre Skatteministeriet til at forelægge periodiseringsspørgsmålet vedrørende disse udbetalinger for forligspartierne til endelig afgørelse. Se mere om periodiseringsspørgsmålet vedrørende mink nedenfor.

Mink

Periodisering

I udkast til lovforslaget periodiseres erstatninger og kompensationer, der er modtaget som følge af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, til det indkomstår, hvor den skattepligtige har modtaget beløbet eller i et efterfølgende indkomstår, dog seneste i det indkomstår, hvor der er truffet administrativ afgørelse om retten til beløbet.

Vi finder overordnet, at der bør gives mulighed for, at minkavlere (og følgeerhverv) kan vælge at medtage erstatninger/kompensationer i indkomståret, der dækker den relevante del af kalenderåret 2020. Forslaget giver anledning til væsentlige urimeligheder.

Mange minkavlere med kalenderårsskatteansvar vil få et stort skattemæssigt underskud i 2020 efter de foreslåede periodiseringsregler. Underskuddet kan godt nok fremføres til modregning i overskud i 2021 og følgende år, men skatteværdi af personfradrag 2020 vil gå tabt, ligesom beskæftigelsesfradrag, topskattegrænse, reglen om overførsel til medarbejdende ægtefælle ikke kan udnyttes.

Der vil også kunne opstå udfordringer ved manglende mulighed for opfyldelse af indtægtskrav ift. skattefri seniorpræmie mv. Ligeledes – og for nogle værst af alt – vil nogle minkavlere opleve, at manglende periodisering af indkomst til 2020 betyder hævning i VSO af beløb på indskudskonto, som derved kan blive negativ, hvorved der ikke vil være mulighed for at opspare indkomst i 2021 til en foreløbig skatteprocent på 22 % i virksomhedsordningen.

Eksempel på underskud i 2020, når alle avlsdyr og afkom er slået ned november 2020 (ud fra gennemsnitlig størrelse i DK på et minkbrug):

2.500 avlshunner. De føder i gennemsnit 5,5 hvalpe én gang om året. Det vil sige, at der er lige knap 14.000 mink på en gård fra maj, hvor hvalpene fødes, til november, hvor minkene aflives og pelses.

Værdi avlshunner 1/1 2020: 195 kr. x 2.500 dyr:	487.500 kr.
Værdi, skind på lager 1/1 2020 (2.500 x 5,5 x 195 kr.)	<u>2.681.250 kr.</u>
I alt primo 2020	3.168.750 kr.

Ultimo 2020

0 kr.

Indkomst 2020, når vi alene ser på forskellen mellem varelagerværdi primo og ultimo og alle avls-hunner og afkom er slået ned: - 3.168.750 kr.

Tallet er et udtryk for 2020-indkomstårets manglede bruttoindkomstpåvirkning i skatteregnskabet af hhv. solgte skind, værdi af levende dyr og skind på lager, når ingen del af erstatningsbeløb kan henregnes til 2020.

Minkavlere og følgeerhverv bør derfor indrømmes mulighed for at henføre en valgfri del af erstatningerne/kompensationerne til indkomståret 2020. Dette vil desuden stille dem, som de ville have været stillet, hvis den politiske beslutning om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink ikke var sket. Dermed ydes de fuld erstatning, hvilket ikke sker ved det foreliggende forslag.

Spørgsmålet bør efter vores opfattelse forelægges forligskredsen.

At give denne mulighed støttes efter vores opfattelse også af, at de tidligere minkavlere efter vores opfattelse i hvert fald må anses for at have erhvervet ret til en del af erstatningerne i kalenderåret 2020.

Efter de grundlæggende periodiseringsregler skal en erstatning beskattes på det tidspunkt, hvor der er erhvervet endelig ret til erstatningen.

Vi er af den opfattelse, at de tidligere minkavlere har erhvervet endelig ret til en del af erstatningen i kalenderåret 2020, uanset at et foreløbigt udbetalt beløb først er udbetalt i 2021. De har foretaget det, de skulle.

Hvis der ikke sker en generel ændring, jf. ovenfor, vil vi derfor opfordre Skatteministeriet til alternativt at indskrive i reglerne om beskatningstidspunkt, at hvis skatteyder har erhvervet ret til erstatningsbeløb forud for udbetalingstidspunktet, kan skatteyder vælge at lade sig beskatte på retserhvervelsestidspunktet.

Er ministeriet efter en nærmere overvejelse enig i vore betragtninger om, at en del vil være retserhvervet i kalenderåret 2020?

Uanset hvad finder vi dog, at lovgivning skal give skatteydere valgmulighed for at tilbagefordele erstatningsbeløb til 2020. Dette skyldes, at det ellers vil kunne føre til et urimeligt resultat. Hvis Skatteministeriet kan bekræfte, at de almindelige regler for beskatningstidspunktet med lovudkastet sættes ud af kraft for disse typer af støtte mv., er dette således en reel mulighed, som vi finder mest rimelig.

Til underbyggelse af vores opfattelse af, at retserhvervelsestidspunktet for en del af erstatningsbeløb til de tidligere minkejere er kalenderåret 2020, vises nedenfor tidslinje for erstatningerne.

Udbetaling af erstatninger til minkavlerne

I det følgende ses en tidslinje for erstatningerne. Tidslinjen er udfærdiget af Hans Henrik Møller, København Fur:

- Juni 20 Her slås de første tre besætninger ned. Erstatningen opgøres efter "Bekendtgørelse 1323 om erstatning og udgifter ved bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme", og driftstabet opgøres her som 8 % af dyrenes samlede værdi. Der benyttes ikke skalaværdier, da de ikke findes. Avlerne får relativ hurtigt udbetalt den samlede erstatning for dyr og driftstab. Fødevarestyrelsen (FVST) står for aflivningen og rengøringen af farmene.
- Oktober 20 Her begynder der for alvor at komme mange farme med Covid19, især i det nordjyske. Henrik Bækgaard og Hans Henrik Møller, begge København Fur bruger weekenden i starten af oktober sammen med FVST i Herning og giver input til de første beregninger til skalaværdier og driftstab til FVST. Samtidig planlægger FVST nedslagningen af mink, startende på Gjøl. Ved at bruge skalaværdier differentieres driftstabet mellem smittede besætninger (20 %) og ikke smittede besætninger (100 %). Denne bestemmelse er siden ændret til 100 % for alle. *Vedlagt er notat fra FVST om skalaværdier fra starten af oktober.*
9. oktober holder FVST skypemøde med repræsentanter fra Nordjyllands Pelsdyrsavlerforening (NP).
Sidst i oktober kommer aftaler om aflivning og rengøring. Indtil da var det en opgave for FVST at aflive og rengøre. *Standardkontrakt vedhæftet.*
- November 20 Tempobonus på 20 kr. kommer i starten af november, hvis dyrene er aflivet senest 16. nov. Og plus 10 kr. til nordjyderne inden den 9. november. Forlænges senere til den 19. november. Se <https://www.foedevarestyrelsen.dk/Nyheder/Aktuelt/Sider/Nyheder%202020/Regeringen-vil-forl%C3%A6nge-fristen-for-minkavlernes-tempobonus.aspx>
FVST sender brev til alle avlere 10. november, hvor der også loves bonus for hurtig aflivning. *Brevet er vedhæftet.*
Den 16. november laves politisk aftale om 30 +10 kr. i tempobonus. *Vedhæftet.*
- December 20 Den 21. december kommer hjemmel til aflivningen i L77.

De tidligere minkavlere har, som det ses, et retskrav uden efterfølgende forhandlingsmulighed ultimo kalenderregnskabsåret 2020 på tempobonus, hvorfor denne del af et erstatningsbeløb i hvert fald bør kunne medtages ved indkomstopgørelsen for 2020 efter skatteydernes eget valg. Desuden har minkavleren et retskrav på erstatning for aflivede mink.

Sammenfattende finder vi det således særdeles u hensigtsmæssigt, at der ikke gives mulighed for, at minkavlere kan medtage hele eller dele af erstatningerne/kompensationerne (herefter kompensationerne) i indkomståret 2020. Det bemærkes herved, at det fremgår, at der ikke er udbetalt nogle kompensationer i kalenderåret 2020, ligesom det bemærkes, at der stort set ikke er nogle skatteydere med fremadfor skudt indkomstår.

Vi finder det hverken hensigtsmæssigt, eller efter reglerne, hvis der ikke i de foreslåede regler gives mulighed for at medtage kompensationer i indkomståret 2020. Nedlukningen skete de facto i 2020, det var der ikke minkavlernes eget valg, og det forekommer urimeligt, at de skal være afhængige af, at der gik så lang tid, til der blev indgået en politisk aftale.

Der er således behov for, at minkavlerne får muligheden for at medtage hele eller dele af udbetalingerne i indkomståret 2020 ved en valgfri ordning. Tilsvarende gælder for følgerhvervene. Dette støttes også af princippet om, at kompensationer skal behandles på samme måde, som det de træder i stedet for. Det var også i 2020, at den ”skadegørende” handling blev foretaget af myndighederne i Danmark. Når der i anden relation er politisk vilje til at fravige almindelig praksis, bør der så meget desto mere være det i denne relation.

Dette gælder også for 2021 i det omfang, der ikke kommer udbetalinger i 2021, herunder f.eks. ift. personer med bagudforskudt indkomstår.

Det kan hertil anføres, at det politiske udgangspunkt er, at de tidligere minkavlere m.m. ydes fuld erstatning. Hvis der opstår en uhensigtsmæssige beskatningssituation, tabes skattekrone, og derved stilles skatteyder ringere end det ellers tiltænkt ved erstatningsopgørelsen/udredningen. Dette forekommer hverken at være hensigtsmæssigt eller rimeligt.

Det kan også anføres, at man på visse områder i skatteretten har praksis for at tillade tilbagefordeling til beskatning i tidligere indkomstår, når retserhvervsprincippet vil føre til et urimeligt resultat. Det er vores opfattelse, at dette princip bør lægge til grund ved fastlæggelse af nye periodiseringsregler for erstatninger og kompensationer som følge af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og særregel om beskatning af andelsforeninger med minkavlere mv. som medlemmer.

Vi opfordrer således, som nævnt, til lovgivningsmæssigt at give skatteydere mulighed for at periodisere indtægt til 2020 efter eget valg. Administrativt ses det ikke at være en udfordring. Det skal allerede oplyses, hvorvidt udbetalte støttebeløb medtages ved indkomstopgørelsen for udbetalingsåret eller et efterfølgende indkomstår, dog senest i det indkomstår, hvor der er truffet administrativ afgørelse om retten til beløbet.

Andre udfordringer der bør løses

En del minkbedrifter har været drevet i selskabsform. I så fald er disse selskaber uforvarende kommet i den situation, at de ikke længere kan opfylde kravene om aktiv virksomhed ift. f.eks. ABL § 34, PBL § 15 A, DBSL § 29, ETABL § 7, VSL § 22c mv., hvor der er krav om aktiv virksomhed.

Der bør ske lempelser ift. kravene om aktiv virksomhed i disse bestemmelser i relation til nedlukningen af minkerhvervet, som disse selskaber og deres aktionærer ikke har haft indflydelse på. Særligt kravet i relation til handelsværdien af aktiverne på overdragelsestidspunktet volder udfordringer. Ligesom der foreslås lempet ift. andelsbeskatningen.

Ligeledes bør der skabes klarhed over, hvilken kursværdi der kan sættes på de forventede udbetalinger, hvis man ønsker at likvidere anparts- og aktieselskaber, der har drevet minkavl.

Derudover bør det ved lovgivning sikres, at tidligere minkavlere ikke underkendes ift. at være erhvervsdrivende i skattemæssig forstand i perioden fra den reelle nedlukning af erhvervet, til der er endelig afklaring af erstatninger/kompensationer, samt at aktiverne anses for erhvervs-mæssigt

anvendte. Tilsvarende forfølgerhvervene. Ellers vil det kunne have voldsomme konsekvenser ift. f.eks. virksomhedsordningen, afskrivningsloven mv. Det bør anses for erhvervsmæssig drift og erhvervsmæssig anvendelse, således at der f.eks. fortsat kan afskrives. Den tidligere ændring af VSL § 15, stk. 2, synes ikke at sikre dette.

Tilsvarende bør det sikres, at den nu manglende anvendelse af ejendommene til minkerhverv ikke medfører, at ejendommene omvurderes.

Senere endelig afgørelse af større støtte

Lovudkastet ses ikke at have taget stilling til, hvad der skal ske, hvis der efterfølgende træffes en endelig afgørelse om en højere støtte end udbetalingen.

Eksempel:

En selvstændigt erhvervsdrivende, hvis indkomstår følger kalenderåret, har modtaget et kompensationsbeløb på 100.000 kr. i 2021, men først den 1. august 2023 træffes der afgørelse i førsteinstansen om retten til beløbet. Afgørelsen lyder på, at den selvstændige er berettiget til et beløb på 100.000 kr. Støtten tages med i indkomståret 2022.

Den selvstændige påklager denne afgørelse, og får i 2024 endelig afgørelse af, at denne var berettiget til støtte på 150.000 kr. Kan denne støtte medtages i et tidligere år ved genoptagelse efter SFL §§ 26 og 27? Og er det kun 2022, der i givet fald kan genoptages, eller kan genoptagelse også ske for 2021 og 2023?

Og i hvilket omfang – alle 150.000 kr., eller kun de yderligere 50.000 kr.?

Hvad hvis skatteyder havde valgt at medtage beløbet i et andet år, f.eks. 2021 henholdsvis 2023?

Valg for forskellige støtte(perioder)

Det foreslås, at valgfriheden med hensyn til tidspunkt for modregninger af beløb, der er udbetalt i henhold til en covid 19-hjælpepakke, skal gælde for et samlet udbetalt kompensationsbeløb. Den foreslåede valgfrihed vil således ikke indebære, at et udbetalt engangsbetalt vil kunne fordeles ud over flere indkomstår.

Overordnet er det vores opfattelse, at der bør gives mulighed for at fordele ud over flere indkomstår, idet dette vil bevirke, at modtagerne kan undgå utilsigtede situationer som konsekvens af en ikke optimal fordeling af indkomst på det enkelte indkomstår, f.eks. ift. social sikring.

I bemærkningerne angives, at valget for medregning af beløb gælder for den enkelte ordning for den enkelte periode.

F.eks. angives i afsnit 2.1.3 (side 12 af 47):

"...Derudover er der i det relevante retsgrundlag fastsat regler om, hvilke(n) periode(r) der kan ansøges om kompensation for. Hvis der er ansøgt om kompensation for flere forskellige kompensationsperioder under samme ordning, eller hvis en ansøgning vedrører flere forskellige kompensationsordninger, vil valgfriheden efter forslaget kunne udøves for hver enkelt udbetaling."

SEGES forstår dette således, at hvis der er søgt om kompensation for faste omkostninger for 2 perioder, kan der udøves et frit valg for hver af disse 2 perioder, selvom det er samme type kompensation. Kan dette bekræftes?

I relation hertil er det dog vigtigt at få afklaret, hvorledes det med "kompensationsperioder" skal forstås.

Dette skyldes, at visse af ordningerne er blevet forlænget. F.eks. har vi forstået, at visse ordninger for kompensationer ad flere omgange efterfølgende er blevet forlænget. Herunder med ekstra måneder eller under nye regler. Er der ved forlængelser med f.eks. en måned tale om 2 perioder (den oprindelige og så forlængelsen), eller er der tale om samme periode i relation til valget?

Er det afgørende selve den i ansøgningen angivne periode?
Hvad hvis der i samme ansøgning søges om støtte til flere perioder?

I afsnit 2.1.3 (på side 16 af 47) anvendes formuleringen "endelig" eller lignende. Normalt anvendes "endelig" ikke i relation til førsteinstansens afgørelse, men derimod i relation til en evt. senere klageinstans eller domstolsafgørelse. Da det er førsteinstansens administrative afgørelse, der, ifølge det vi har forstået, skal være afgørende, skal der opfordres til, at sprogbuget justeres. Jf. f.eks. formuleringen i forslaget til LL § 8 P, stk. 1, hvor der anvendes formuleringen "truffet administrativ afgørelse". Senere anvendes formuleringen "endelig førsteinstansafgørelse".

Der skrives flere steder, at valget er bindende. På side 38 angives dog, at der gælder den undtagelse, der følger af SFL § 30. Det findes hensigtsmæssigt, at § 30 beskrives yderligere. Der kan dog opfordres til, at denne bestemmelse også omtales tidligere i relation til beskrivelsen af de generelle regler.

Det angives endvidere f.eks. i de særlige bemærkninger til § 1, at retserhvervelsestidspunktet, hvor der sker en behandling af ansøgningen inden udbetaling, er udbetalingstidspunktet. Det er vel ikke i overensstemmelse med praksis? Hvor der er ansøgt, og der er truffet afgørelse, er det vel senest på tidspunktet for meddelelse af afgørelsen, at der er erhvervet ret. Dette er relevant, hvor udbetalingen f.eks. sker noget tid efter, at afgørelsen er truffet og meddelt.

Tilbagebetaling

Vi finder forslaget om, at der gives valgfrihed for periodisering af indkomstregulering, når et støttebeløb skal tilbagebetales, hensigtsmæssig. Vi forstår det således, at der i disse tilfælde er to muligheder. Enten anmodning om genoptagelse af det år, hvor støtten er medtaget, eller fradrag i det år, hvor der er truffet endelig afgørelse om, at støtten skal tilbagebetales. Kan dette bekræftes?

Kan det herunder bekræftes, at det i så fald ikke er afgørende, hvornår støtten de facto betales tilbage? Der kan komme tilfælde, hvor den endelige afgørelse træffes i slutningen af et år, mens tilbagebetalingen først sker primo næste år.

Kan det herunder bekræftes, at valget i dette tilfælde tilsvarende gælder for hver kompensationsordning for sig og for hver støtteperiode?

Hvis skatteyder kommer for sent ift. at anmode om genoptagelse af det indkomstår, hvor støtten er medtaget, f.eks. fordi fristen i SFL § 27, stk. 2 ikke overholdes, kan det så bekræftes, at muligheden for at tage fradrag i det år, hvor der træffes endelig afgørelse, er omfattet af de almindelige regler i SFL §§ 26 og 27?

Kan det bekræftes, at forslaget til stk. 5 gælder generelt og ikke kun i de i stk. 2 nævnte tilfælde?

Opretholdelse af andelsbeskatning

Det findes hensigtsmæssigt, at der gives denne mulighed for opretholdelse af andelsbeskatningen i den givne situation.

Der bør dog ske en yderligere forlængelse, således at beskatningsformen kan opretholdes til og med året efter det år, hvor der træffes endelig afgørelse. For det tilfælde, hvor endelig afgørelse f.eks. træffes i sidste måned i indkomståret, forekommer det ikke rimeligt, at andelsbeskatningen ophører allerede ultimo samme måned.

Vi forstår forslaget således, at salg af aktiver, udlejning mv. for de omhandlede foreninger anses for omsætning med medlemmer i relation til omsætningskravene, jf. sidste pkt. i forslaget.

Formuleringen af bestemmelsen kan dog give anledning til visse uklarheder. Det gælder særligt i relation til anvendelsen af ordet "væsentligt" i 1. pkt., "uden at skifte karakter" og "øge omfang". Her vil det være hensigtsmæssigt med en nærmere afgrænsning af disse uklare begreber. Det er forståeligt, at der er brug for at sikre, at der ikke sker konkurrenceforvridning, men begreberne forekommer uklare og kan volde problemer – både ift. virksomhedsdriften, rådgivning og i relation til potentielle skattesager.

"Væsentligt" anvendes i forskellige lovgivninger om forskellige forhold. Efter SEL § 1, stk. 3, udgør 10 % en væsentlig overskridelse. Skal "væsentligt omfang" i forslagets 1. pkt. forstås på tilsvarende vis som mindst 10 % ophør af omsætning? Eller hvorledes skal dette forstås?

Hvad betyder det, at "andelsforeningens hidtidige aktiviteter er videreført uden at skifte karakter eller øge omfang efter den 29. december 2020"?

Betyder det, at man ryger ud af bestemmelsen, hvis det tilfældigvis går bedre med at sælge til ikke medlemmer, efter at man ikke længere kan sælge til medlemmer? Det vil alt andet lige være oplagt, at det er en naturlig følge af, at omsætningen med medlemmer forsvinder, at der er mere tid til at sælge til ikke medlemmer – med deraf følgende forøget salg.

Vi vurderer, at bestemmelsen er uklar og dermed retssikkerhedsmæssigt betænkeligt udformet, og at der er behov for justeringer i relation til det ovenfor anførte.

...

Hvis der er spørgsmål eller kommentarer til ovenstående, er I velkomne til at kontakte en af undertegnede.

Venlig hilsen

Anna Boel
Forretningschef, cand.merc.jur., Master i Skat
Skat
D +45 8740 5113
M +45 2326 3280
E anbo@seges.dk

Jens Jul Jacobsen
Senior Tax Manager, cand.jur.
Skat

D +45 8740 5129
M +45 3092 1759
E jsj@seges.dk